

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 1T/170/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315010569
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. David Lindtner
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1315010569.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave pred samosudcom JUDr. Davidom Lindtnerom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.05.2016 takto

rozhodol:

rozhodol:
obžalovaný:
E. L., X.. XX.XX.XXXX Y. L., V. L. L., Č. Č.. XXXX/XX, V..Č.. Š. XX, Š.,

je vinný, že

1/ dňa 30.01.2010 v rodinnom dome v obci Rovinka, bez súpisného čísla, nachádzajúcim sa na parcele č. XXX/XX za prítomnosti maloletých detí C. C. C. L.h zbil svoju manželku G. L. takým spôsobom, že ju udieral päšťami do hlavy a následne do nej ležiacej na zemi kopal, pričom sa jej vyhrážal, že ju zabije, čo u poškodenej vzbudilo dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

2/ dňa 30.01.2011 v rodinnom dome v obci Rovinka, bez súpisného čísla, nachádzajúcim sa na parcele č. XXX/XX sa vyhrážal svojej manželke G. L., potom, čo ju fyzicky napadol takým spôsobom, že ju škrtil a búchal jej hlavu o stenu, že ju zabije a vypáli jej oči, pričom jej dával zapálenú cigaretu k očiam, že ju zničí, doláme jej všetky kosti tak, že ostane na vozíku, čo u poškodenej vzbudilo dôvodnú obavu o svoj život a zdravie,

t e d a

v bode 1)

blízkej osobe sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

v bode 2)

blízkej osobe sa vyhrážal smrťou a ťažkou ujmu na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

č í m s p á c h a l

v bode 1 a 2

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., k úhrnnému a súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 12 / dvanásť/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2/dva/ roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd súčasne zrušuje výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 1T 137/2015 zo dňa 08.06.2015 ppl. 04.07.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 51 ods. 3 Tr. zák. súd obžalovanému v priebehu skúšobnej doby zakazuje akýmkoľvek spôsobom fyzicky alebo verbálne kontaktovať poškodenú G. L., X.. XX.XX.XXXX bez jej výslovného súhlasu.

Podľa § 51 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovanému v priebehu skúšobnej doby prikazuje zdržať sa akéhokoľvek negatívneho správania presahujúceho spoločensky tolerovateľnú mieru.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po oznámení prejednávanej veci, po vyhlásení obžalovaného E. L. v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por. o tom, že je nevinný, vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej, výsluchom svedkov a prečítaním ich výpovedí z prípravného konania, so súhlasom strán prečítal znalecký posudok znalca z odboru psychológie a na záver sa súd oboznámil s relevantnými listinnými dôkazmi zabezpečenými v rámci prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní. Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový a právny stav tak, ako je uvedený v skutkovej a právnej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Ku skutku:

Obžalovaný E. L. na hlavnom pojednávaní v celom rozsahu poprel spáchanie skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Ku skutku v bode 1 obžaloby uviedol, že zo strany poškodenej je toto účelové konanie len z toho dôvodu, že sa ho pokúsila zavraždiť. Mal 30 dňovú PN-ku, pichla ho nožom do srdca a tieto obvinenia sú iba preto, aby neniesla za svoje konanie zodpovednosť. Predpokladá, že spolupáchateľom tohto činu bola jeho sestra. Nevie, prečo ho chcela manželka zavraždiť. Jeho manželka bola za to odsúdená a dostala podmieničný trest. Ten trest, ktorý dostal /v trestnom rozkaze, pozn. súdu/ je neadekvátny ako aj kvalifikácia trestného činu. Poškodená sa pripravovala na vraždu, pripravovala nahrávacie zariadenie, počas toho celého, keď ho pichla nožom. Konfliktov s poškodenou bolo veľké množstvo, ťažko sa mu vyjadruje ku konkrétnym. Ku skutku v bode 2 obžaloby obžalovaný uviedol, že žiadal na polícii podanie trestného oznámenia a oni mu oznámili, že to nemôžu prijať, pretože poškodená podala trestné oznámenie prvá. Bolo to presne naopak, ona mu chcela vypáliť oko, ale vzhľadom na to, že má dobrú fyzickú konštrukciu, pracoval na veľvyslanectvách a má aj skúsenosti so sebaobranou, tieto útoky obracal. Slovné útoky začínala jeho manželka a potom pokračovala fyzicky. Celé vyšetrenie je zmätočné, svedkovia tam nikdy neboli prítomní. Manželke sa dňa nevyhrážal ani ju nenapadol. Hádky vždy začínala manželka. Keby svojou telesnou konštrukciou manželku niekedy napadol, tak by skončila s vážnejšími zraneniami. To, čo uvádza v lekárskej správe poškodená, že má hematóm pod oknom, tak to sa stalo v byte jej matky a videla to aj jej mama, chodili s tým k lekárovi. Ten hematóm si poškodená urobila tak, že držala dve tašky v ruke a narazila si hlavu o pancierové dvere a dokonca on chodil s ňou k lekárovi. S manželkou mal často tie hádky, pretože požívala alkohol, aj z toho mohla mať modriny. Manželka pila vkuse a dva aj tri dni spala, mali spor kvôli alkoholu, lebo jej ho chcel vyliať. S manželkou sa brali v roku 1993 a majú dve deti. On ešte pred rozvodom odišiel s domácnosti. Za priestupok voči jeho manželke zaplatil 50,- Eur na polícii. Boli tam sťahováci, ktorí krivo vypovedali, že sa tam niečo stalo. Ku priestupkom v správe o povesti uvádza, že kvôli týmto veciam musel stále odchádzať z domu, lebo si ich manželka neustále vymýšľala a potom išiel bývať na ubytovňu. Myslí si, že manželka sa s ním dala dokopy kvôli peniazom a majetku, nakoľko dobre zarábala. Na začiatku, keď sa zobrali robil taxikára a potom vo Viedni čašníka. Často sa vulgárne hádali kvôli výchove detí. Fyzické útoky neboli, ale keď začala ona, on na to potom reagoval. V minulosti robil bojové športy. Je vysoký 178 cm a v čase skutkov mal cca 140 kg. V reakcii na časť výpovede poškodenej L.j obžalovaný uviedol, že výpoveď poškodenej nepočúval, pretože ju tak strašne nenávidí.

Súd skutočnostiam, ktoré v rámci svojej obrany vo vzťahu k jeho útokom voči poškodenej uviedol obžalovaný, vyhodnocujúc jeho výpoveď vo vzájomnom kontexte s ďalšími relevantnými svedeckými výpoveďami, o ktoré bolo možné oprieť rozhodnutie súdu, ako aj znaleckým posudkom a listinnými dôkazmi, neuveril. Obžalovaný je zo skutku priamo usvedčovaný výpoveďou poškodenej Danice L. C. s touto výpoveďou korešpondujúcimi listinnými dôkazmi /lekárske správy vypracované v krátkom časovom odstupe po útokoch/, ako aj nepriamo výpoveďou matky poškodenej svedkyne H. P., sestry obžalovaného svedkyne F. Š., kamarátkami poškodenej svedkyne U. L. a A. L. H. a manželky brata obžalovaného svedkyne Ivany L., ktorí zhodne potvrdili existenciu dlhodobého konfliktného spolužitia poškodenej v manželstve s obžalovaným. Obranné tvrdenia obžalovaného, že zo strany poškodenej sa jedná iba o účelové tvrdenia, pretože sa ho pokúsila zavraždiť a jej obvinenia smerujú k tomu, aby neniesla za svoje konanie zodpovednosť, nemajú podľa názoru súdu v ustálených skutkových zisteniach žiadnu racionálnu podporu, pretože skutok, kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., z ktorého bola poškodená obžalovaná, sa jednak stal dňa 08.06.2011, teda až následne po skutkoch, ktoré sú obžalovanému kladené za vinu /rovnako trestné oznámenie pre žalované skutky poškodená bodala pred týmto dňom/ a navyše poškodená bola v danej veci právoplatne oslobodená spod obžaloby. Skutkové okolnosti žalovaných skutkov sú navyše nepriamo podporené tvrdením samotného obžalovaného ktorý nepoprel existenciu konfliktov keď uviedol, že konfliktov s poškodenou bolo veľké množstvo. K tvrdeniu obžalovaného, ktoré je navyše v rozpore so zadokumentovanými listinnými dôkazmi /lekárske správy po útokoch obžalovaného/ že hematóm si poškodená urobila tak, že držala dve tašky v ruke a narazila si hlavu o pancierové dvere, alebo tie modriny možno vznikli tým, že pila, súd nepovažuje za potrebné sa bližšie vyjadrovať, nakoľko by v takom prípade musel pripustiť, že po každom náhodnom „samoublížení“ poškodená takúto situáciu využila na to, aby lekárovi deklarovala ako príčinu zranenia útok svojho manžela, čo nemožno v kontexte ďalších vykonaných dôkazov v danej veci vyhodnotiť inak ako tvrdenie úplne absurdné. Správanie obžalovaného v priebehu celého hlavného pojednávania, kedy napriek takmer všetkým vykonaným dôkazom, ktoré priamo či nepriamo potvrdzovali skutkové a právne závery obžaloby vystupoval ako obeť sprisahania / uvedené sa vzťahuje aj na jeho reakcie na oboznámenie právoplatne skončených priestupkových konaní potvrdzujúcich jeho agresívne správanie/ staval do role obeť sprisahania svojej manželky /prípadne aj jeho sestry/, svedčí podľa názoru súdu o absolútnom nedostatku sebareflexie obžalovaného a s tým súvisiacej straty kontaktu s realitou. Vzhľadom na vyššie uvedené súd tvrdenia obžalovaného hodnotí v celom rozsahu ako účelové v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti za protiprávne konanie, ktoré mu je kladené za vinu.

Svedkyňa poškodená G. L. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že prvé nezhody začali už v roku 1994, kedy po hádkach manžel rozbíjal riad. Konflikty vznikali aj z jednoduchých vecí, napr. že sa neusmiala, ale boli to najčastejšie konflikty kvôli jeho neverám, napríklad po tom, ako išla zaplatiť splátku úveru a zistila, že uhradil 300,- Eur v bodreli Kotva. Niekedy boli pri konfliktoch aj deti. Prvý krát ju napadol po tom, ako sa nasťahovali do bytu v Petržalke niekedy v roku 1995. Začal za ňou utekať a prerazil dvere na byte, dostal sa do izby a tam ju bil. Po tomto incidente požiadala o rozvod, vtedy ešte nemali deti. Povedal jej však, že keď sa rozvedú, tak u neho sa odchádza iba nohami napred. Potom sa jej ospravedlnil a ona sa správala tak, aby nevyvolávala roztržky. Chápala, že táto jeho agresivita pochádza z rodinných pomerov. V roku 1998 sa im narodila dcéra a v roku 1999 syn. V máji 2000 išli na krstiny a vtedy ju znovu napadol a udieral päťami, bolo to pred švagrinou, ktorú som uviedla ako svedka. Hádky sa potom stupňovali a v máji išla na 4 mesiace bývať k rodičom aj s deťmi. Opäť chcela podať žiadosť o rozvod, ale bol tam strach a chcela aby deti mali otca. V septembri sa do spoločnej domácnosti vrátila a neprešli ani 3 týždne a znova ju fyzicky napadol. Potom to už všetko začala tajiť. Keď počas materskej chcela ísť za kamarátkami na stretnutie, poprosila manžela či môže ísť a vždy skončilo fyzickým napadnutím. Vtedy si to dobre pamätá, bil ju päťami, fackal ju a ťahal za vlasy. Jej dcéra mala 4 roky a pri výsluchu uviedla, že vaňa bola plná vlasov. Pred deťmi sa to snažila tajiť, keď mala deti na rukách, povedal jej aby si nerobila štít z detí. Potom ju zavrel do izby a tam ju bil. Po presťahovaní do domu bol asi 3 roky kľud, potom sa postupne vyvíjali fyzické napadnutia. V januári 2010 to bolo prvýkrát, keď boli deti pri útoku prítomné, dcéra mala 12 a syn 11 rokov. Vtedy ju v kuchyni bil päťami, kopal do nej, nasilu do nej nalial alkohol z dôvodu, aby bola pod vplyvom, keď príde polícia. Toto bolo prvýkrát, kedy cítila vážne zdravotné problémy a vtedy navštívila lekára. Lekára navštívila na druhý, alebo na tretí deň po skutku. Mala pomliaždeniny a stopy po udretí, ale nemala žiadne zranenia, ktoré by si vyžadovali PN. Po dobu 3 týždňov mala problémy so zaoštrovaním zraku. Nešla k obvodnej lekárke, lebo táto sa osobne s manželom poznala a preto išla k lekárke v centre mesta, ktorá jej predpísala lieky na spanie a magnézium. Ona nikdy pri tých incidentoch nebola opitá, pretože ráno vozila deti do školy. Po tomto

manžel pokračoval, vyhrážal sa jej, že jej boxerom doláme všetky kosti a ostane na vozíku. Povedala mu, že keď ešte raz na ňu zaútočí, tak to budem riešiť. Toto prvé napadnutie políciou neoznamovala. Obávala sa aj o deti, nakoľko boli tohto incidentu účastní. Dňa 29.1.2011 boli s manželom rozhádzaní a nebyvali v spoločnej domácnosti. Chcel si zobrať deti, ona s tým nesúhlasila ale deti s ním odišli na nejakú chatu. Deti jej povedali, že otec niekam odišiel a že sú tam s nejakými cudzími mužmi a že v chate fajčia, pričom syn bol astmatik. Keď ich 29.1.2011 priniesol domov, pohádali sa, začal ju škrtiť, udril jej hlavu o stenu a vtedy prvýkrát zavolała políciu. Potom išla aj k lekárovi, pretože ju bolela hlava. Potom keď manžel zistil, že podala trestné oznámenie, vyhrážal sa jej. Aj keď nežili v spoločnej domácnosti, chodil často k nim, napriek tomu, že bol zvnútra vzpriechený kľúč, on si vedel otvoriť. Dňa 15.2.2011 podala žiadosť o rozvod, čo ho ešte viacej rozzúrilo a zobral jej doklady, vybral jej doručky a poštu. Niekedy prišiel domov, prechádzal sa po dome, ona sa s dcérou zamykala v izbe, povedal jej, že je dobre že tak robí, lebo keby spala sama, priloží jej vankúš k hlave. Jedného večera jej manžel zavolał, že ide domov, bolo to myslí že v júni 2011 a vtedy utekala do domu oproti ku švagrinej - manželovej sestre, pretože vždy po takýchto útokoch tam išli aj s deťmi prespať. Poprosila ich, že nech sú v pohotovosti, že manžel má prísť domov a strašne sa bojí. Tento strach riešila aj cez Alianciu žien, kde to riešila telefonicky a dávali jej tam právnické rady a rady ako má ďalej postupovať. Viackrát za asistencie polície si musela brať veci z domu. Manžel ju aj pred svedkami za účasti polície napadol. Meriam 167 cm a váhu v rozhodnom čase mala do 80 kg. Všetky tieto stresy a vyhrážania je spôsobili niekoľkoročné zdravotné problémy, niekoľkokrát bola hospitalizovaná v nemocnici, mala zápal čriev, operovali jej žľazník. Deti ju už prosili, aby sa rozviedla. Deťom obžalovaný nikdy neublížil. Boli tam iba vyhrážky, že keď on nebude mať deti, tak ich nebudem mať ani ona. Na zdraví detí sa to prejavovalo tak, že sme rok navštevovali psychológa a syn sa zajakal. Dcére sa vystupňovala celiakia. Z obžalovaného mala aj má veľký strach.

Súd na hlavnom pojednávaní za účelom vyhodnotenia vierohodnosti výpovede poškodenej so súhlasom strán prečítal znalecký posudok znalca z odboru psychológie J. A. S. č. 14/2011, ktorý v jeho závere konštatuje, že poškodená v zásade vypovedá o okolnostiach skutku tak, ako ich vnímala. Je schopná správne vnímať, interpretovať ako aj reprodukovať okolnosti, na druhej strane má v rámci sociálnych vzťahov niekedy menej reálne očakávania, čo môže viesť ku skresľovaniu, avšak hlavné dejové okolnosti je schopná v zásade vnímať správne a v súlade s tým ich aj reprodukuje. Poškodená v zásade nemá tendenciu konfabulovať.

Súd, hodnotiac výpoveď poškodenej jednotlivito ako aj vo vzájomnej súvislosti s ďalšími svedeckými výpoveďami, ako aj vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru psychológie, ktorý schopnosť poškodenej správne vnímať a reprodukovať udalosti a okolnosti v súvislosti s konaním obžalovaného, teda vierohodnosť jej tvrdení, zásadne nespochybnil, nemal dôvod pochybovať o skutkových okolnostiach, ktoré vo svojich výpovediach poškodená uviedla. Poškodená okolnosti skutkového deja popísala dostatočne podrobne tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, čo svedčí o tom, že napriek relatívne dlhému odstupu času od spáchania skutku takmer piatich rokov, okolnosti spolužitia s obžalovaným pre poškodenú predstavovali nepochybne traumatizujúci zážitok, čoho dôkazom je aj opakovaná emotívna reakcia poškodenej pri výpovedi na hlavnom pojednávaní prejavujúca sa jej plačom. Jej výpoveď je kompaktná, bez zásadných vnútorných rozporov a protirečení, navyše nepriamo podporená výpoveďami ďalších svedkov, ktorým o verbálnych a fyzických útokoch obžalovaného rozprávala. Poškodená dostatočne presvedčivo opísala tiež dôvody, pre ktoré napriek agresívnemu správaniu obžalovaného vo vzťahu s ním zotrvala. Súd pri konštatovaní dôveryhodnosti výpovede poškodenej vychádzal okrem hodnotenia skutkových okolností tiež zo subjektívneho dojmu o charaktere a osobnostnom profile poškodenej, ktorý súd nadobudol v priebehu hlavného pojednávania z bezprostredného kontaktu s poškodenou, spôsobu jej výpovede, jej verbálneho prejavu, jej správania sa počas hlavného pojednávania a jej reakcií na priebeh konania, čo viedlo súd k tomu, že poškodenej o okolnostiach fyzických a verbálnych útokov obžalovaného uveril. Poškodená odpovedala na všetky položené otázky bez ohľadu na ich obsah a stranu, ktorá ich položila, pohotovo a presvedčujúco a pri opise skutkového deja uvádzala aj podrobnosti, ktoré priamo so skutkovým dejom nesúviseli, boli však významné z hľadiska posúdenia celkovej pravdivosti jej tvrdení súdom. Súd výpoveď poškodenej preto vyhodnotil ako dôveryhodnú a pre meritórne rozhodnutie súdu relevantnú.

Svedkyňa H. P., matka poškodenej na hlavnom pojednávaní k veci uviedla, že pri tých konkrétnych dvoch incidentoch nebola. Viem k tomu uviesť iba toľko, čo jej dcéra povedala. Jej dcéra sa nikdy na manžela nestážovala a všetko si riešila sama. Keď už mali deti, Adam mal asi 8 mesiacov, raz jej dcéra zavolała, že odchádza od manžela, že tam už nemôže vydržať. Išli do Petržalky a odsťahovali ju. Povedala im,

že ju manžel napádal a musela brániť deti. S deťmi aj s dcérou odišli na týždeň na dovolenku. Potom v septembri prišiel Jozef a dali sa spolu dokopy a vrátila sa do Petržalky. Svedkom fyzických útokov nebola. Bola prítomná, keď si obžalovaný poškodenú zatlačil telom o stôl, aby sa mu ospravedlnila. Pamätá si príhodu, keď mal Adam 3 roky, boli u nich cez víkend a pozerali televízor, kde chlap ťahal za vlasy ženu do kúpeľne a Adam k tomu povedal, že „toto robí tatinko maminke“. Ona Adamovi potom povedala, že to asi len maminka s tatinkom srandovali. S odstupom času, keď sa opýtala svojej dcéry, keď vyšli najavo tieto skutočnosti, povedala jej, že je to pravda, že jej manžel vytrhol vlasy z hlavy. Pamätá, že dcéra mala raz namaľované na fialovo oči, pritom sa vôbec nemaľuje a mala modrinu na ruke a k tomu jej povedala, že sa udrela o dvere. Potom sa jej neskôr po tomto všetkom priznala, že tú ruku aj oči mala modré od bitia. O týchto skutkoch, ktoré sú obžalovanému kladené za vinu sa dozvedela až pri rozvode. Adam a Saška jej raz povedali, že boli pri tom, ako obžalovaný poškodenú zbil, zbil ju po hlave a ťahal ju po kuchyni, keď sa prebrala, išla si sadnúť, poprosila Sašku, aby jej doniesla tabletku na boľenie hlavy. Potom prišiel k nej obžalovaný, sadol si na poškodenú, priniesol fľašu becherovky, donútil ju otvoriť ústa, nalial do nej becherovku a potom sa tomu smial a povedal, že teraz môžeš volať kde chceš. Toto jej povedali deti, ona to od nich ťahala, pretože mali zakázané o tom hovoriť.

Svedkyňa F. Š., sestra obžalovaného na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a odmietla vypovedať. Z uvedeného dôvodu súd na návrh prokurátora podľa § 263 ods. 3 Tr. por. súd prečítal jej výpoveď z prípravného konania, kedy uviedla, že jej brat obžalovaný E. L. po uzatvorení manželstva s poškodenou začal svoju manželku Danicu biť, pravidelne jej nadával, vyhrážal sa jej, jej brat je násilná povaha a ako zámienku na bitky a nadávky mu stačí úplná maličkosť. Asi pred 11 rokmi na rodinnej chate počula spoza chaty krik a videla, ako Jozef bije Danicu, udieral ju pästami a rukami. Asi pred dvoma rokmi prišli ich deti ku nim domov, nakoľko sú susedia a s plačom im povedali, že otec bije mamu a že museli utierať krv. Potom k nim prišla Danica a videla, že má na krku škrabance a na rukách modriny. Danica sa jej často sťažovala, že ju E. bije, veľakrát tiež videla, že má na tele modriny. E. podľa jej názoru zdedil toto správanie od ich otca, ktorý u nich doma ustavične bil matku a teraz to robí Jozef svojej manželke.

Svedkyňa U. L., kamarátka poškodenej na hlavnom pojednávaní vypovedala, že priamym účastníkom fyzických útokov obžalovaného nebola, čo sa týka verbálnych útokov, bola prítomná niekoľko krát. Tých situácií bolo niekoľko. Poškodenú niekoľko krát videla, ako aj iní susedia z ulice, keď bola zbitá, že mala vytieňované oči na pol hlavy, napriek tomu, že sa vôbec nemaľovala. Keď sa pýtala, povedala jej, že mali doma výmenu názorov a Jožo ju zbil. Pamätá si, že to bolo minimálne 5-6 krát. K verbálnym útokom dochádzalo väčšinou keď bola u nich na návšteve a ona potom radšej odišla. Pamätá si, ako obžalovaný na manželku vykrikoval z balkóna, že je „kurva, piča, vyjebaná štetka“, myslí, že to bolo už vo období, keď prebiehalo rozvodové konanie. Vyhrážky nepočula priamo, ale iba od poškodenej. Bolo toho tak veľa, že si to už ani nepamätá. Povedala jej, že hádzal po nej tanieru a riad. Deti boli ešte malé. Poškodená jej hovorila, že jej obžalovaný hovoril, že je zlá matka, že sa nevie postarať a uspokojiť muža. Preto si obžalovaný riešil tieto záležitosti inde. Poškodená sa obžalovaného bála. Ona aj obžalovanému pri nejakých stretnutiach dohovárala, nereagoval však na to, bol ticho. Keď navštevovala poškodenú a obžalovaného pili u nich rôzne nápoje ako káva, minerálka, fanta, cola atď. Zvyčajne, keď prišla na návštevu, pila kávu, ktorú jej osobne urobil obžalovaný. Stretnutia u poškodenej neboli pravidelné.

Svedkyňa A. L., manželka brata obžalovaného, na hlavnom pojednávaní o spolužití obžalovaného s poškodenou uviedla, že pri konfliktoch obžalovaného a poškodenej nebola, iba o nich počula od poškodenej na rodinných stretnutiach alebo oslavách. Myslí, že nezhody tam začali kvôli neverám obžalovaného. S poškodenou neboli v kontakte, takže nevidela na nej nejaké zranenia, ale sťažovala sa jej, že je nešťastná v manželstve. Myslí si, že ona je dobrá mama, starala sa a aj sa stará o deti a chcela aby bol aj obžalovaný dobrým otcom. Poškodená jej hovorila, že sa bojí o deti, že ju obžalovaný zbil, že dostala facku. Myslí si, že hádky vznikali kvôli neverám. Nemá vedomosť o tom, kto mohol byť pôvodcom hádok.

Svedkyňa A. L. H., na hlavnom pojednávaní vypovedala, že s poškodenou sa pozná asi 26 rokov, mali aj majú blízky vzťah. Sú vzájomne informované o tom, čo sa deje v ich rodinách. Manželstvo L. nazývali „talianske manželstvo“. Vždy, keď bol dôvod k nejakému konfliktu, končilo to vyhrážkami, alebo rozbitými dverami. Nebola nikdy priamym účastníkom bitky. Iba následkov ako napr. rozbité dvere v byte, takže informácie ako to u nich bolo, vie iba z rozprávania. Keď išli na stretnutie s bývalými spolužiakmi, väčšinou bol z toho nejaký problém. To manželstvo prebiehalo tak, že chvíľu bolo dobre a potom sa spustila lavína útokov. Vyvrcholilo to začiatkom roku 2010, kedy prišla aj s jej synom na návštevu k

nim a bola tam zvláštna situácia. Pán L. bol voči nej ústretový, správal sa ku nej normálne. Ležal v obývačke a bola tam napätá situácia. Už vedela, že sa niečo deje a otvorene sa opýtala poškodenej, čo sa stalo a vtedy jej ukázala modriny na ruke a rozprávala jej ako bola deň predtým bitá. Deti jej ukázali krv v kuchyni. Potom to malo rýchly spád, poškodená sa na čas odsťahovala a odišla k rodičom. Poškodená sa obžalovaného bála. Bála sa vrátiť domov pre veci, išla si s doprovodom pobaliť veci z domu pre deti. Tieto spory pokračovali až do rozvodového konania. Oni kamarátky jej radili, že takéto manželstvo nemá zmysel, pričom ona im povedala, že od jej manžela sa odchádza iba „nohami napred“. Na poškodenej videla modriny a keď sa jej pýtala, ako sa to stalo, povedala jej, že bola doma nejaká bitka. Väčšinou to bolo po takých stretnutiach, ktoré mali v rámci stretnutí z vysokej školy. Keď boli v spoločnosti viacerých, aj ku nej sa obžalovaný správal štandardne. Boli to iba psychické narážky ako napr. neuvarila dobrý obed, bolo to skôr také doťahovanie. Tvrdenie poškodenej nebrala ako „klebetku“ medzi ženami vzhľadom na to, že sa veľmi intenzívne poznali a má dosť dobrý odhad na ľudí, či je to nejaká klebetka, alebo realita. Na tému bitiek sa s obžalovaným nerozprávali. Obžalovanému to nevytkla ale súvisí to s tým, že obžalovaného do istej miery poznala a s obžalovaným sa nedalo baviť o tom, prečo mláti svoju ženu.

Súd vo vzťahu k výpovediam vyššie uvedených svedkov, z okolností prípadu ani s osôb týchto svedkov nezistil nič, čo by ich dôveryhodnosť a tým aj výpovednú hodnotu ich výpovedí akýmkoľvek spôsobom znižovalo. Pri vyhodnocovaní týchto výpovedí nebola zistená žiadna skutočnosť nasvedčujúca tomu, že by títo svedkovia vzhľadom ku vzťahu k poškodenej alebo obžalovanému účelovo a klamlivo vypovedali iba z dôvodu, aby ublížili obžalovanému a privodili mu trestné stíhanie. Podľa názoru súdu pravdivosť ich výpovedí /ktoré nepriamo potvrdzujú tvrdenia poškodenej o násilnom správaní obžalovaného/ dokumentuje nielen skutočnosť, že u svedkyne Š. C. L. by z dôvodu ich príbuzenskému vzťahu k obžalovanému /sestra a švagriná obžalovaného/ bolo možné skôr predpokladať opačnú tendenciu, teda výpovede v prospech obžalovaného, ale aj samotný fakt, že pokiaľ by takúto pohnútku mali a chceli by o týchto okolnostiach klamať, nič im nebránilo uviesť, že pri verbálnych a fyzických útokoch obžalovaného na poškodenú prítomní boli.

Súd sa v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní súčasne oboznámil s nasledovnými listinnými dôkazmi:

- lekárska správa chirurga H.. H. Z. zo dňa 01.02.2010 deklarujúca u pacienta A.. G. L. prítomnosť hematómu pod ľavým okom po tom, ako mala byť v sobotu dňa 29.01.2010 /správne má byť uvedené dňa 30.01.2010, pozn. súdu/ fyzicky napadnutá udieraním do ľavej časti hlavy,
- dekurz chirurga H.. Š. zo dňa 02.02.2011, z ktorého vyplýva, že u pacienta A.. G. L. je po napadnutí manželom dňa 30.01.2011 po tlačení predlaktím pod krkom a narážaní o stenu prítomný zelenkavý hematóm na krku,
- správa Úradu práce sociálnych vecí a rodiny z osobného pohovoru s maloletým C. L. zo dňa 15.06.2011, v ktorom maloletý uviedol, že z domu v Rovinke s mamou a sestrou odišli, pretože sa rodičia často hádali, tato bil mamu, škaredo jej nadával a rozbíjal taniere,
- rozkaz Obvodného úradu Senec o uložení sankcie za priestupok zo dňa 20.09.2011, sp. zn. OVVS-Pr-236/2011, ktorým bol obvinený A.. E. L. uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dňa 29.07.2011 dopustil tým, že po predchádzajúcej hádke sa hrubo správal k A.. G. L., ktorú chytil, triasol s ňou a sotil ju do steny,
- rozsudok Krajského súdu Bratislava zo dňa 30.04.2014, sp. zn. 2To 4/2014, ktorým bola obžalovaná A.. G. L. podľa § 258 písm. b) tr. por. oslobodená spod obžaloby Okresnej prokuratúry Pezinok z dôvodu, že skutok nie je trestným činom, pre skutok, ktorého sa dopustila tým, že pri vzájomnej hádke bola poškodeného E. L. nožom do ľavej hornej časti hrudníka. Z odôvodnenia predmetného rozsudku možno vyvodiť, že dôvodom oslobodenia obžalovanej spod obžaloby bola z materiálneho hľadiska nízka závažnosť konania obžalovanej, ktoré predstavovalo nezvládnutie vyhrotených konfliktných situácií v partnerskom živote s poškodeným E. L. v dôsledku vážneho narušenia partnerských vzťahov, ktoré už v minulosti viackrát vyústili do prejavov fyzického násillia a vyhrážania poškodeného.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd, hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. dospel bez akýchkoľvek dôvodných pochybností k záveru, že žalované skutky sa stali tak, ako je to uvedené v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku, a dopustil sa ich obžalovaný E. L.. Podľa názoru súdu zo súboru

vyššie uvedených výpovedí poškodenej a svedkov, ktorých o násilnom konaní obžalovaného poškodenej informovala, a ktorých dôveryhodnosť umocňujú aj listinné dôkazy a znalecký posudok psychológa, možno vyvodiť iba jeden, a to vyššie uvedený, spoľahlivý a nepochybný záver a súčasne vylúčiť možnosť akéhokoľvek iného priebehu skutkového deja. K uvedenému súd dopĺňa, že súd v bode 2) skutkovej vety výrokovej časti rozsudku upravil dátum spáchania skutku, nakoľko z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že tento skutok sa stal dňa 30.01.2011 /nie dňa 29.01.2011 ako to bolo nesprávne uvedené v obžalobe/. Uvedená zmena však nepredstavuje zásah do totožnosti skutku, nakoľko zásada zachovania totožnosti skutku predpokladá zachovanie totožnosti protiprávneho konania a jeho následku, ktoré atribúty sú v danom prípade splnené.

Ku právnej kvalifikácii:

Súd kvalifikoval konanie obžalovaného v oboch prípadoch rovnako ako obžaloba podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., nakoľko vykonaným dokazovaním mal súd jednoznačne a bez akýchkoľvek dôvodných pochybností za preukázané, že obžalovaný v rozhodnom čase fyzicky napádal a vyhrážal sa poškodenej A.. L. spôsobom, ktorý mohol a aj objektívne vzbudil jej dôvodnú obavu o život a zdravie jej a jej blízkych, čím naplnil všetky obligatórne znaky uvedenej skutkovej podstaty po stránke subjektívnej aj objektívnej. Prísnejšiu kvalifikáciu konania obžalovaného súd vyvodil zo skutočnosti, že poškodenej je vo vzťahu k obžalovanému osobou blízkou, nakoľko majú spoločné deti. Z hľadiska subjektívneho obžalovaný konal v priamom úmysle, pretože nepochybne chcel a aj svojim konaním spôsobil trestnoprávne relevantný následok, ktorým bol vznik obavy poškodenej z novej realizácie vyhrážok obžalovaným založenej aj na skutočnosti, že k fyzickým útokom nielen v rozhodnom čase, ale aj v minulosti už došlo.

Pri ustálení kvalifikácie konania obžalovaného súd dôsledne skúmal najmä okolnosti a intenzitu vyhrážania a fyzických útokov obžalovaného, aby mohol jednoznačne odlíšiť vyhrážanie a fyzické útoky vykazujúce znaky trestného činu od takých prejavov, kedy dôjde iba ku použitiu „silných slov“ bez konkrétneho obsahu a zmyslu a menej závažnému fyzickému kontaktu, a tiež aby mohol vylúčiť možnosť kvalifikácie takéhoto konania ako iného trestného činu /súd v zhode s obžalobou, aj pod vplyvom znaleckého posudku psychológa, nekvalifikoval konanie obžalovaného ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., nakoľko zistené a ustálené konanie obžalovaného nevykazovalo pojmové znaky uvedeného trestného činu, pretože nedosahovalo takú intenzitu, ktorú by bolo možné zahrnúť pod pojem týranie/. V danom prípade zo zistených okolností možno jednoznačne konštatovať, že vyhrážanie obžalovaného poškodenej malo závažnejší charakter, nakoľko bolo nepochybne minimálne v dvoch predmetných prípadoch sprevádzané aj fyzickým násilím, mohlo teda nepochybne objektívne vzbudiť dôvodnú obavu. Skutočnosť, že poškodenej takéto správanie obžalovaného určitú dobu tolerovala neznamená, že takéto konanie nie je z trestnoprávneho hľadiska dostatočne závažné. V súvislosti s uvedeným súd zdôrazňuje, že k dokonaniu trestného činu nebezpečného vyhrážania v tomto prípade postačuje taký prejav páchatel'a, ktorý môže objektívne vzbudiť dôvodnú obavu poškodenej osoby a to bez ohľadu na to, či páchatel' dosiahol cieľ, ktorý zamýšľal, teda bez ohľadu na to, či konanie páchatel'a u takejto osoby obavu skutočne vzbudí /ako tomu jednoznačne bolo v danom prípade/. Trestnosť takéhoto konania nemožno posudzovať izolovane podľa subjektívneho pocitu osoby, voči ktorej konanie smeruje /aj keď aj to je jedným z kritérií posudzovania závažnosti/, ale podľa objektívnych kritérií /teda v danom čase a kultúrnom prostredí existujúcich spoločenských noriem/. Pokiaľ by súd pripustil iný výklad predmetnej skutkovej podstaty, vznikla by tak paradoxná a nanajvýš absurdná situácia, kedy by trestnosť trestného činu nebezpečného vyhrážania bola posudzovaná nie podľa závažnosti protiprávneho konania páchatel'a a objektívne možného následku, ale podľa „odolnosti“ a miery tolerance zla poškodenej, teda čisto subjektívnych kritérií na strane poškodenej.

Ku druhu a výške trestu:

K osobe obžalovaného súd na hlavnom pojednávaní oboznámil odpis z registra trestov a priestupkov, z ktorých vyplýva, že obžalovaný bol dňa 08.06.2015 s právoplatnosťou dňa 04.07.2015 právoplatne odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. Zo správy o povesti vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti 4 krát prejednávaný pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, pričom v jednom prípade mu bola uložená sankcia.

Súd pri úvahe o druhu a výške trestu pri rešpektovaní zásad ukladania trestov tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zákona, prihliadol na spôsob spáchania skutku úmyselným, podľa hodnotovej orientácie súdu ako aj v danom kultúrnom prostredí neprípustným a neakceptovateľným fyzickým a verbálnym násilím obžalovaného, jeho následok, ktorým bol strach a obava poškodenej, zavinenie vo forme priameho úmyslu a jeho mieru, existenciu poľahčujúcich okolností vzhľadom na to, že z dôvodu neprítomnosti odsúdenia a postihnutia pre priestupok pred spáchaním skutku súdu neostáva nič iné ako mechanicky konštatovať, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, prítomnosť jednej priťažujúcej okolnosti, keďže obžalovaný spáchal celkovo tri trestné činy /prečin zanedbania povinnej výživy a dva prečiny nebezpečného vyhrážania, keďže súd ukladal súhrnný trest/, pomery obžalovaného a možnosť jeho nápravy.

Vyhodnotením týchto skutočností súd dospel k záveru, že pre nápravu obžalovaného v rámci individuálnej prevencie, z hľadiska výchovného pôsobenia trestu na ostatných členov spoločnosti, ako aj na zabezpečenie ochrany poškodenej, vzhľadom na potrebu uloženia súhrnného trestu bude na obžalovaného potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky s primeranými obmedzeniami v skúšobnej dobe smerujúcimi k eliminácii agresívneho správania obžalovaného a najmä k zabráneniu nevyžiadaného kontaktu obžalovaného s poškodenou, ktoré bude obžalovaný pod hrozbou nariadenia výkonu podmienene odloženého trestu odňatia slobody povinný rešpektovať a dodržiavať. Keďže obžalovaný predmetný skutok spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, postupoval súd pri uložení súhrnného trestu za všetky jeho trestné činy podľa zásad na ukládanie súhrnného trestu a preto mu uložil súhrnný trest podľa ustanovenia § 216 ods. 2 Tr. zák., teda ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Súd súčasne zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému prechádzajúcim trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 1T 137/2015 zo dňa 08.06.2015. Súd verí, že už samotné prejednanie danej trestnej veci pred súdom za súčasného uloženia relatívne nízkeho podmieneného trestu s primeranými obmedzeniami obžalovaného prijme k tomu, aby sa v budúcnosti vyvaroval konania, ktorého sa dopustil. V skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia bude mať obžalovaný dostatok času pre uvedenie si následkov svojho protiprávneho konania a svojim správaním preukázať, že sa napravil.

Podľa názoru súdu trest, ktorý bol obžalovanému uložený je dostatočný, adekvátny a spravodlivý a splní svoj účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa doručenia jeho odpisu prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III na Krajský súd v Bratislave.